

Της **ΧΡΥΣΑΣ ΚΑΚΙΩΡΗ**
ch.kakiori@realnews.gr

Στους ρυθμούς του έργου «Ο Τσάρλι και το εργοστάσιο σοκολάτας» κινείται αυτή την περίοδο ο σκηνοθέτης **Γιώργος Βάλαρης**, ο οποίος στις 22 Δεκεμβρίου ανεβάζει για πρώτη φορά στην Ελλάδα το αγαπημένο παιδικό βιβλίο που μεταφέρει με θεαματικό τρόπο τις περιπέτειες του νεαρού Τσάρλι Μπάκετ στο εργοστάσιο σοκολάτας του εκκεντρικού σοκολατοποιού Γουίλι Γουόνκα. Στους δύο βασικούς ρόλους αντίστοιχα, θα δούμε τον μικρό **Σπύρο Ντούγια** (γνωστός από τη συμμετοχή του στις «Αγριές μέλισσες») και τον ταλαντούχο **Αλέξανδρο Μπουρδούμη**, πλαισιωμένους από έναν τριανταμελή θίασο και ζωντανή ορχήστρα. Η προεμιέρα του συναρπαστικού family musical θα εγκαινιάσει το «Embassy Theater», έναν υπερσύγχρονο χώρο πολιτισμού στο Κολωνάκι.

«Είναι ένα από τα διασημότερα μιούζικαλ όλων των εποχών, που έχει ευτυχήσει στο “Μπρόντγουεϊ”, στο “Γουέστ Εντ” και σε αρκετές χώρες σε όλο τον κόσμο. Είναι μια δύσκολη και πολύδαπανη παραγωγή, η οποία χρησιμοποιεί σύγχρονα μέσα, video art και video led υψηλής τεχνολογίας, για να αποδοθούν αυτές οι μαγικές εικόνες. Θα είναι το πιο μεγάλο υπερθέαμα που έχω κάνει έως τώρα», λέει στη Realnews ο Γ. Βάλαρης. Η ευτυχής συγκυρία, βέβαια, δυναμώνει, καθώς η αθηναϊκή του προεμιέρα θα γίνει λίγο μετά την παγκόσμια προεμιέρα του κινηματογραφικού prequel της ιστορίας με τίτλο «Wonka» με τον **Τιμοτέ Σαλαμέ** (15 Δεκεμβρίου), δεκαοκτώ χρόνια μετά την κυκλοφορία της ταινίας με τον **Τζόνι Ντεπ**.

Ο δρόμος προς την επιτυχία

Κάνοντας μια γρήγορη αναδρομή στη μέχρι τώρα πορεία του, συνειδητοποιείς πως ο Γ. Βάλαρης ανήκει στην κατηγορία εκείνων που θέτουν στόχους και δεν πουκάζουν αν δεν τους πετύχουν. Το 2017, χρονιά που πέρασε ένα μεγάλο διάστημα στην Αμερική, όπου έκανε μια «βουτιά» στο μουσικό θέατρο, αποφάσισε να κάνει μια στροφή και από ηθοποιός να καθίσει στην καρέκλα του σκηνοθέτη.

«Ήταν μία οριακή στιγμή, επέστρεψα αποφοιτημένος να υπηρετήσω το μουσικό θέατρο και να φέρω στην Ελλάδα τα μεγάλα θεάματα. Ετσι ξεκίνησαν οι “Γοργόνες και μάγικες”, το “Μαριχουάνα στοπ”, το “80s the musical”, με ανεπανάληπτη επιτυχία. Το 2020, οδηγήθηκα στην αγκαλιά του **Μίκι Θεοδωράκη**, με μια νέα σύνθεση της “Ομορφης πόλης”. Από πέρσι, επειδή έχω έναν στόχο, πάντα να ξεπερνάω τον εαυτό μου, ήθελα να κάνω ένα ξένο μιούζικαλ», λέει ενώ μιλώντας για την αγάπη του για το μουσικό θέατρο θυμάται τα εφηβικά του χρόνια. «Νιώθω τη δύναμη της μουσικής. Το είχα στο αίμα μου, από μικρός χόρευα στις ντίσκο, είχα βινύλα».

Δεν αφήνει τα πράγματα στην τύχη τους, ενώ έχει το σθένος να ενορχηστρώνει μεγάλες και πολυδάπανες παραγωγές. «Είμαι πολύ στοχευμένος και πολύ τυχερός. Βέβαια, έχω κυνηγήσει την τύχη μου και έχω ψάξει αρκετά τον εαυτό μου, με life coaching, με ψυχανάλυση, δεν θα έλεγα ότι μου χαρίστηκε κάτι. Η επιτυχία μου έχει να κάνει με ασταμάτητη δουλειά, σκέψη και φιλοδοξία. Στόχος μου, επειδή δεν έχω κάνει οικογένεια -και δεν ξέρω αν θα κάνω- είναι η τέχνη που υπηρετώ. Η ζήη μου είναι το θέατρο».

Γνωρίζει τα στοιχεία που κάνουν μια παράσταση επιτυχημένη και οι δουλειές του σπάνε ταμεία. Αραγε, έχει βιώσει την αποτυχία; «Η μεγαλύτερη αποτυχία μου ήταν κάτω από το sold out. Είμαι πολύ κακομαθημένος, αλλά δεν είναι μόνο τύχη. Κάθε έργο μου είναι πάρα πολύ προσεκτικά σχεδιασμένα, με πολλούς μήνες δουλειάς και με μια στρατηγική πολύ εμπορική. Οστόσο, καταφέρνοντας πάντα να έχει ένα πολύ σπουδαίο

ΦΩΤΟ: ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

εξαρτάται από πολλές συνιστώσες και συνιστώμενες: κακοί συνεργάτες, έλλειψη αισθητικής, έλλειψη στόχου και έλλειψη σεβασμού στον θεατή, που για εμένα είναι το σπουδαιότερο. Οστόσο, και εγώ ο ίδιος τον διαχωρισμό τον νιώθω. Για το Εθνικό Θέατρο, από το οποίο ξεκίνησα, εμείς που έχουμε κάνει μια διαδρομή αισθανόμαστε ότι είναι κλειστό από μία κατηγορία ανθρώπων που θεωρούνται ιδιαίτερα έντεχνοι, μεταξύ τους,

“Είμαι πολύ στοχευμένος και πολύ τυχερός, αλλά έχω κυνηγήσει την τύχη μου, δεν μου χαρίστηκε”

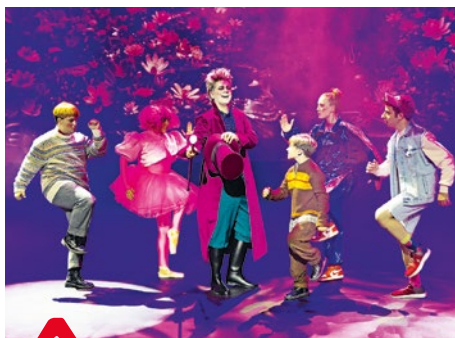
Αυτό είναι κάτι που γίνεται μεταξύ των δημιουργών, ο κόσμος δεν ασχολείται. Οπότε ως υπηρετήσουμε όλοι το καλό θέατρο και ως αφήσουμε τις ταμπέλες και τους διαχωρισμούς, γιατί ο ρατσισμός -σε όποιες κατηγορίες- είναι εγκληματικός», καταλήγει.

Ο Κιμούλης και το φλερτ με την TV

Ο Γ. Βάλαρης νιώθει πολύ ασφαλής με αυτό που κάνει, αποφεύγει τις εντάσεις και θεωρεί σημαντική την αγάπη και την αγκαλιά στη θεατρική λειτουργία, ενώ την περίοδο που το όνομα του

«As υπηρετήσουμε όλοι το καλό θέατρο και as αφήσουμε τις ταμπέλες»

Ο σκηνοθέτης **Γιώργος Βάλαρης**, που φέρνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα το μιούζικαλ «Ο Τσάρλι και το εργοστάσιο σοκολάτας», μιλά για την αγάπη του για το μουσικό θέατρο, για τον διαχωρισμό μεταξύ εμπορικού και έντεχνου, για τον «αποκλεισμό» του από το Εθνικό Θέατρο και για τη συνταγή της επιτυχίας του

ΤΟ ΜΙΟΥΖΙΚΑΛ «Ο Τσάρλι και το εργοστάσιο σοκολάτας», με τον Αλέξανδρο Μπουρδούμη, κάνει προεμιέρα στις 22 Δεκεμβρίου

καλλιτεχνικό αποτέλεσμα. Αλλά, όχι, δεν έχω βιώσει αποτυχία», θα πει αναφερόμενος στη λέξη «εμπορικό», μια λέξη που από μια μερίδα του χώρου έχει χρησιμοποιηθεί ως επικριτική για τον διαχωρισμό μεταξύ του εμπορικού και του έντεχνου.

Αραγε, τον ενοχλεί αυτός ο διαχωρισμός; «Με απασχολεί γιατί αυτό συμβαίνει στην Ελλάδα, όπου επικρατεί το “να ψοφήσει η κατσίκα του γείτονα”. Αυτός ο διαχωρισμός με βρίσκει κάβητα αντίθετο, γιατί θεωρώ ότι το θέατρο -από την αρχαιότητα και τη σαιξπηρική περίοδο- είναι ένα πολύ λαϊκό είδος, που αφορά την ψυχαγωγία και τη διασκέδαση του κόσμου, οπότε μου δίνει χαρά να αγκαλιάζεται από τον κόσμο. Λειτουργώ στοχευόντας στη συγκίνηση και στη χαρά των θεατών. Σαφώς υπάρχουν είδη και θέματα που απευθύνονται σε μεμονωμένες μερίδες ανθρώπων που έχουν να κάνουν με θέματα πιο δύσκολου περιεχομένου και χρειάζονται μια δεύτερη ανάγνωση. Υπάρχει και αυτό το είδος και καλώς υπάρχει. Οστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι ανώτερο θέατρο από το λεγόμενο εμπορικό θέατρο. Για εμένα δύο κατηγορίες θα έπρεπε να υπάρχουν: καλό θέατρο και κακό θέατρο. Το καλό και το κακό έχουν να κάνουν με την ποιότητα των ανθρώπων και με το αποτέλεσμα το οποίο

Γιώργου Κιμούλη είχε έρθει στην επικαιρότητα αναφορικά με το #MeToo, δεν διάσασε να τον υπερασπιστεί. «Γνωριστήκαμε για την “Ομορφη πόλη”, δεν τον ήξερα πιο πριν. Εγώ τον πλησίασα με σεβασμό, γιατί είναι ένας θεατράνθρωπος, τον είχα πολύ ψηλά ως ηθοποιό. Δεν ασχολούμαι ούτε με τα καμαρίνια ούτε με τις φήμες, ασχολούμαι με τον άνθρωπο που έχω να συνδιαλέξω. Εγώ συμπεριφέρθηκα στον Γιώργο με απίστευτο σεβασμό και μου συμπεριφέρθηκε με απίστευτο σεβασμό. Μόνο αυτό μπορώ να καταθέσω για τον Γιώργο. Στο διάστημα του ενός χρόνου που συνεργαστήκαμε δεν είχα κανένα πρόβλημα. Από εκεί και πέρα, σαφώς ο καθένας έχει τη δική του εμπειρία με τον κάθε άνθρωπο για την οποία εγώ δεν ήμουν παρών. Όταν δεν είμαι παρών, δεν έχω καμία γνώμη».

Εχοντας πετύχει στο θεατρικό σανίδι, αναρωτιέται κανείς πως έχει μείνει μακριά από την τηλεόραση. «Είναι σαν να μη με θέλει (γελεί), αλλά η αλήθεια είναι πως για να πετύχεις κάποιο, πρέπει να δώσεις όλη σου την προσοχή. Εγώ δίνω όλη μου την προσοχή στο θέατρο. Εχω στα σκαριά μια μίνι σειρά, αλλά είναι κάτι δύσκολο και φιλόδοξο που το κυνηγάω. Δεν μου αρέσουν οι σειρές που γίνονται στην Ελλάδα. Υπάρχει μια υπερπληθώρα, έχουν ενδιαφέρον, αλλά δεν μπορώ να καταλάβω γιατί όταν κάποιο έργο εποχικά κάνει επιτυχία, σκάνε άλλα δέκα εποχικά. Θέλω να μιλήσω τη γλώσσα των νέων», καταλήγει λίγο πριν αποχωρηστεί και συνεχίσει τη βραδιά του, περνώντας από το «Parfait Athens» στο Γκάζι, που φιλοξενεί το cabaret show, με καλλιτέχνες, τραγουδιστές, χορευτές, κροβατίες που δημιουργούν μια διαφορετική μαγευτική εμπειρία ψυχαγωγίας, όπως τα θεάματα που αγαπάει και ο ίδιος.